

Sedla vrzání

Paběrky Marko Čermáka

Tam kde vládne ticho na západních šedých planinách
na Clancyho slunných pláních které sotva kdy déšť splách'
jenom žízeň máš a nikde kapka vody k sehnání
a to jediný co slyšíš je sedla vrzání
Ani neřinčí tu kotlík ani třmen tu nezvoní
ani myslet horkem nemůžeš jen dřepíš na koni
který po vyprahlý cestě mračna prachu rozhání
a to jediný co slyšíš je sedla vrzání

R: Pořád dál se táhnou dráty dál se táhne ohrada
za ní rozpálený kolo slunce večer zapadá
když tvůj vodní vak je prázdný k šílenství tě dohání
a ty neslyšíš než věčný sedla vrzání

Tam kde fata morgana svých kousků nikdy nemá dost
kde klamná jezírka v tobě jen probouzejí zlost
aspoň slyšet šumot olší u potoka na stráni
a to jediný co slyšíš je sedla vrzání

Koni na slabinách čůrky potu v srsti spékají prach
z rozšklebený pláň ční jen kupy bláta v cisternách
psisko s vyplazeným jazykem se vleče po pláni
je to bída poslouchat to věčný sedla vrzání

R:

Dusné míle ticha pod nebem se táhnou bůhví kam
notně maličkej seš vyprahlej a notně taky sám
je ti k pláči ale kde vzít slzy na prolévání
a tak ti nezbejvá než věčný sedla vrzání

Skoro slyšíš jak se pusté ticho plíží blíž a blíž
až se zdá že se v něm topíš že se vůbec nebráníš
jenom víš že smrt je blízko že se k tobě naklání
a tak jediný co slyšíš je sedla vrzání